

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/841/SVV

ze dne 24. října 2008

o boji proti organizované trestné činnosti

RADA EVROPSKÉ UNIE,

se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem ⁽²⁾.

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29, čl. 31 odst. 1 písm. e) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

(3) Podle bodu 3.3.2 Haagského programu je účelem sblížení trestního práva hmotného usnadňování vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí v trestních věcech a policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, týká se oblastí zvláště závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem a měly by se upřednostnit ty oblasti trestné činnosti, které jsou ve smlouvách výslovně zmíněny. Definice trestných činů souvisejících s účastí na zločinném spolčení by tedy měla být jednotná ve všech členských státech. Toto rámcové rozhodnutí by proto mělo zahrnovat trestnou činnost zpravidla páchanou ve zločinném spolčení. Kromě toho by pro fyzické a právnické osoby, které se dopustily takovýchto trestných činů nebo jsou za ně odpovědné, měly být stanoveny tresty odpovídající závažnosti takových trestných činů.

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

(4) Povinnostmi vyplývajícími z článku z čl. 2 písm. a) není dotčena možnost členských států klasifikovat jiné skupiny osob jako zločinná spolčení, např. skupiny, jež mají jiný cíl než finanční nebo jiný hmotný zisk.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem Haagského programu je zlepšit společné možnosti Unie a jejích členských států pro účely, mimo jiné, boje proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. Tento cíl musí být sledován zejména prostřednictvím sblížení právních předpisů. Mezi členskými státy Evropské unie je zapotřebí užší spolupráce, aby bylo možné lépe čelit nebezpečnosti zločinných spolčení a jejich šíření a reagovat účinně na očekávání občanů i na potřeby členských států. Z tohoto důvodu se v bodě 14 závěru Evropské rady konané v Bruselu ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 uvádí, že občané Evropy očekávají od Evropské unie, že přijme účinnější společný přístup k přeshraničním problémům, jako je například organizovaná trestná činnost, a zajistí přítom respektování základních práv a svobod.

(5) Povinnostmi vyplývajícími z čl. 2 písm. a) by neměla být dotčena možnost členských států vykládat pojem trestné činnosti jako pojem, který předpokládá vykonání materiálních skutků.

(2) Komise ve svém sdělení ze dne 29. března 2004 o některých opatřeních, která mají být přijata v boji proti terorismu a jiné závažné trestné činnosti, zdůraznila, že boj proti organizované trestné činnosti uvnitř Evropské unie musí být posílen. a uvedla, že vypracuje rámcové rozhodnutí, jehož cílem bude nahradit společnou akci 98/733/SVV z 21. prosince 1998, kterou

(6) Činnost Evropské unie by se měla zakládat na významné práci vykonané mezinárodními organizacemi, zejména na Úmluvě Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu („Palermské úmluvě“), která byla jménem Evropského společenství uzavřena rozhodnutím Rady 2004/579/ES ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko vydané v rámci nepovinné konzultace (doposud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 69.

- (7) Jelikož cílů tohoto rámcového rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a jelikož jich tedy, vzhledem k rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství, jak je použita v čl. 2 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality nepřekračuje toto rámcové rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (8) Toto rámcové rozhodnutí respektuje základní práva a zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména články 6 a 49 této listiny. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí nezamýšlí zmírnit nebo omezit vnitrostátní pravidla týkající se základních práv nebo svobod, jako je právo na řádný soudní proces právo na stávku, svoboda shromažďování a sdružování, svoboda tisku nebo projevu, včetně práva každého zakládat odbory a společně s jinými do nich vstupovat na ochranu svých zájmů, jakož i související právo na demonstrace.
- (9) Společná akce 98/733/SVV by proto měla být zrušena,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí

- 1) „zločinným spolením“ organizovaná skupina více než dvou osob existující po delší dobu, které jedná ve shodě s cílem páchat trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo opatření omezující osobní svobodu s horní hranicí sazby nejméně čtyři roky nebo vyšší trest, za účelem získání, přímo či nepřímo, finanční výhody nebo jiné hmotné výhody;
- 2) „organizovanou skupinou“ skupina, která není vytvořena nahodile, aby okamžitě páchala trestné činy, a jejíž členové nemusí nutně mít přesně vymezené úlohy a u níž není nezbytná kontinuita členství ani rozvinutá struktura.

Článek 2

Trestné činy týkající se účasti na zločinném spolčení

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že za trestné činy budou považovány jeden nebo oba z následujících způsobů jednání související se zločinným spolením:

- a) jednání jakékoli osoby, která se úmyslně a se znalostí buď cíle a obecné činnosti spolčení, nebo záměru spolčení dopu-

stit se předmětných trestných činů aktivně účastní trestné činnosti spolčení, včetně poskytování informací nebo hmotných prostředků, získávání nových členů i jakékoli formy financování jeho činnosti, přičemž je jí známo, že tato účast přispěje k uskutečnění trestné činnosti tohoto spolčení;

- b) jednání jakékoli osoby, které spočívá v dohodě s jednou nebo několika osobami týkající se výkonu určité činnosti, která by v případě, že by byla provedena, vyústila ve spáchání trestného činu uvedeného v článku 1, i když se tato osoba neúčastní vlastního výkonu činnosti.

Článek 3

Tresty

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že:

- a) trestný čin uvedený v čl. 2 písm. a) bude možno potrestat trestem odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně dvou až pěti let nebo
- b) trestný čin uvedený v čl. 2 písm. b) bude možno potrestat trestem odnětí svobody se stejnou horní hranicí sazby jako trestný čin, který je cílem dohody, nebo trestem odnětí svobody s horní hranicí nejméně dvou až pěti let.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby skutečnost, že trestné činy uvedené v článku 2, v souladu s vymezením daným členským státem, byly spáchány v rámci zločinného spolčení, bylo možné považovat za přitěžující okolnost.

Článek 4

Zvláštní okolnosti

Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření, aby zajistil, že tresty uvedené v článku 3 budou moci být zmírněny nebo že pachatel trestné činnosti bude moci zůstat bez trestu, pokud například:

- a) upustí od provádění trestné činnosti a
- b) poskytne správním nebo soudním orgánům informace, které by jiným způsobem získat nemohly a které jim pomáhají:
 - i) zabránit trestnému činu, ukončit jej nebo zmírnit jeho účinky,
 - ii) identifikovat nebo soudně stíhat další pachatele,
 - iii) nalézt důkazy,

iv) připravit zločinné spolčení o nedovolené zdroje nebo o výnosy z jeho trestné činnosti nebo

v) zabránit páčání dalších trestných činů uvedených v článku 2.

Článek 5

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že právnické osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v článku 2, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby, která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:

- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Každý členský stát přijme dále nezbytná opatření, aby zajistil, že právnické osoby lze činit odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v článku 2 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou podřízenou této osobě.

3. Odpovědností právnických osob podle odstavců 1 a 2 není dotčeno trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli některého z trestných činů uvedených v článku 2 nebo spáchání těchto trestných činů napomáhají.

4. Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se právnickou osobou rozumí subjekt, který má podle příslušné právní úpravy právní subjektivitu, s výjimkou států nebo jiných veřejných orgánů při výkonu státní moci a s výjimkou veřejných mezinárodních organizací.

Článek 6

Tresty ukládané právnickým osobám

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnickou osobu odpovědnou podle čl. 5 odst. 1 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími tresty, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné tresty, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;

c) uložení soudního dohledu;

d) zrušení rozhodnutím soudu;

e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnickou osobu odpovědnou podle čl. 5 odst. 2 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 7

Soudní příslušnost a spolupráce při trestním stíhání

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že jeho soudní příslušnost se bude vztahovat alespoň na ty případy, ve kterých byly některé z trestných činů uvedených v článku 2 spáchány:

- a) zcela nebo částečně na jeho území nezávisle na tom, kde je zločinné spolčení usazeno nebo kde provádí svou trestnou činnost;
- b) jedním z jeho státních příslušníků nebo
- c) ve prospěch právnické osoby usazené na území tohoto členského státu.

Členský stát může rozhodnout, že pokud jsou trestné činy uvedené v článku 2 spáchány mimo jeho území, nepoužije pravidla pro stanovení soudní příslušnosti podle písmen b) a c) nebo je použije pouze v určitých případech nebo za určitých okolností.

2. Pokud spadají trestné činy uvedené v článku 2 do soudní příslušnosti více než jednoho členského státu a může-li každý z těchto členských států vést účinné trestní stíhání na základě stejných skutečností, příslušné členské státy spolupracují při rozhodování, který z nich bude pachatele trestných činů trestně stíhat, aby se soudní řízení pokud možno soustředilo v jednom členském státě. Za tímto účelem se členské státy mohou obracet na Eurojust nebo na jinou instituci nebo využít jiný mechanismu, který byl v Evropské unii zřízen pro usnadnění spolupráce mezi jejich soudními orgány a pro koordinaci jejich činnosti. Zvláštní zřetel se bere na tyto faktory:

- a) jedná se o členský stát, na jehož území bylo jednání spácháno;
- b) jedná se o členský stát, jehož je pachatel státním příslušníkem nebo v němž má trvalý pobyt;

- c) jedná se o členský stát, ze kterého pocházejí oběti;
- d) jedná se o členský stát, na jehož území byl pachatel dopaden.

3. Členský stát, který v souladu se svými právními předpisy dosud nevydává nebo nepředává své státní příslušníky, přijme opatření nezbytná pro stanovení své soudní příslušnosti a pro případné zahájení trestního stíhání za trestný čin uvedený v článku 2, je-li spáchán jeho státním příslušníkem mimo jeho území.

4. Tento článek nevylučuje výkon soudní příslušnosti v trestních věcech tak, jak je stanoven členským státem v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Článek 8

Neexistence požadavku na oznámení nebo obvinění osobami, které jsou oběťmi trestných činů

Členské státy se přesvědčí, zda vyšetřování nebo trestní stíhání, které se týká trestných činů uvedených v článku 2, nezávisí na oznámení nebo na obvinění osobou, která je obětí trestného činu, alespoň pokud jde o jednání, k němuž došlo na území členského státu.

Článek 9

Zrušení stávajících ustanovení

Zrušuje se společná akce 98/733/SVV.

Odkazy na účast na zločinném spolčení ve smyslu společné akce 98/733/SVV v opatřeních přijatých podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o založení Evropského společenství se rozumí odkazy na účast na zločinném spolčení ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 10

Provádění a zprávy

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí do 11. května 2010.

2. Členské státy předloží do 11. května 2010 generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované s pomocí těchto informací a písemné zprávy předložené Komisí Rada do 11. listopadu 2012 vyhodnotí, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 11

Územní použitelnost

Toto rámcové rozhodnutí se použije i na Gibraltar.

Článek 12

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

V Lucemburku dne 24. října 2008.

Za Radu
předsedkyně
M. ALLIOT-MARIE